

Om döden – diktsvit av Ulric Alstermark (1999)

I

*Döden kan gå på styltor
tappa balansen och
trampa fel*

Femåriga Amanda
med kramar i ögonen
dog
Jordens dragningskraft
gick segrande ur kampen med
pappans hand
Amanda svävade
sakta så sakta
förvånat iväg
Med sig hade hon

sina kramar

II

*Döden kan smyga
krypa fram på knäna och
tillgripa dolt vapen*

Fyrtioettåriga Johnny
med hinderlöpning i bröstet
dog
Ett krävande övertidsarbete
rullade sakta ut mattan
och välkomnade attacken
Johnny rycktes upp
med varma rötter
slungades iväg
Hans sista tanke riktades till

sin att-göra-lista

III

*Döden kan gäspa
vara överksam och
belasta ryggar*

Sjuttiosjuåriga Henrietta
med kunskap i händerna
är nära döden
Sjukdomen äter
på kindernas kött
och livsviljans hem
Henrietta väntar
väntar tålmodigt
på den befriande sucken
Hon har samlat ihop alla

mjuka minnen

IV

*Döden kan förvånas
plötsligt pausera och
se sig berövad*

Sextonåriga Marcus
med armbågsslag i magen
dog
Ett slut föddes och växte
blev till ett självfallet beslut
och utmynnade i läckande pulsådror
Marcus vändades först
kände ett oanat äckel
ända tills utvägen blev synlig
Efter sig lämnade han ett

munkavlat därför

V

*Döden kan uppmärksamma
känna sympati och
uppfylla önskningar*

Sextionioåriga Anne-Maj
med kollapser i mungiporna
dog
En oförutsedd blödning rusade fram
sköt ut axlarna blev voluminös
tätt efter förlusten av man och son
Anne-Maj lyfte händerna
gjorde sig lätt och log
när stegen från ovan närmade sig
Hon tyckte sig ana de sina

förtjust vinka till henne

VI

*Döden kan harkla sig
hålla en tyst minut och
varsamt göra sin uppgift*

Nittiosexåriga Hjalmar
med erfarenhet i benen
dog
Den plötsligt tiggande kroppsklockan
förvandlade sakta siestan
till en väntad ändlös vila
Hjalmar fick färdas
på en bädd av hederstecken
buren av vördnadens män
Vid hans sida låg en

fullt synbar belåtenhet